

som navnlig i høi Grad vilde komme i Strid med de Billighedshensyn, som Folkethinget ellers pleier at iagttage. Det er bemærket af den ærede Ordfører, at de Udskrivningschefer, om hvis Pension der nu er Tale, have staaet i den Formening, at de ved deres Entledigelse vilde være pensionsberettigede efter de almindelige Regler for Pensionering, men den ærede sidste Taler har meent, at de, da de søgte Ansættelse, havde maattet gjøre sig bekendte med de Bilkar for deres Pensionering, om hvilke der kunde være Spørgsmaal ved deres Entledigelse. Jeg skal her indskyde en Bemærkning, der har en mere personlig Charakter. Jeg kan med Vishe' sige, at den Minister, der indstillede Oberstlieutenant Lygen til at blive Udskrivningschef, efter de Afstemninger, der have fundet Sted her i Thinget i 1851 og 1855—56, ikke et Dieblit har kunnet tvivle paa, at man med Hensyn til Pensioneringen for Oberstlieutenant Lygen vilde holde fast ved de samme Regler, der vare udtalte som dem, der stadig vilde følges, naturligtvis under Forudsætning af, at der ikke fra hans Side blev viist et Forhold, der maatte lede til et andet Resultat. Den samme Minister har holdt sig overbevist om, at Oberstlieutenant Lygen er gaaet ud fra den Forudsætning, at det, som Folkethinget havde udtalt, ogsaa vilde blive Regel, naar der engang blev Spørgsmaal om hans Pensionering. Den ærede sidste Taler har bemærket, deels at det var en speciel Omstændighed, som medførte, at Fleertallet i det af ham omtalte Tilfælde kom til at blive paa den Side, han nævnte, deels ogsaa, at Folkethinget tidligere har villet gjøre gjældende, at man ikke uden videre skulde tilstaae en saadan Pension i sin den, der vilde blive Tale om efter de almindelige Pensionsregler, idet man netop ikke har villet have fast ansatte Udskrivningschefer for ikke derved at komme til at belejvre Staten med en Pension, som vilde være for stor. Jeg benægter Rigtigheden af den sidste Ytring. Man behøver kun at see hen til Alt, hvad der er foregaaet i 1851 i Anledning af de da fremkomne Lovforslag og alle de Forhandlinger, der senere have knyttet sig dertil, for at see, at det ærede Medlem ikke har sluttet rigtigt,

naar han har villet opstille det Resultat, som han har opstillet, bygget paa Hensynet til, at man vilde sikkre sig imod, at Pensionen blev for stor. Grunden til, at man ikke har villet have fast ansatte Udskrivningschefer, har stadig været den, at man ansaae det for givet, at der vilde finde en Omordning Sted af Udskrivningschefernes Forhold og hele Stilling. Det er det, der har medført, at Folkethinget ikke har villet gaae ind paa at lade Udskrivningscheferne blive kongelig ansatte, medens det dog har erkendt, at de med Hensyn til Pensionsberettigelse skulde bedømmes fra det samme Synspunkt som alle andre fast ansatte Embedsmænd. I Forbindelse hermed er der en Ting, hvorpaa jeg skal tillade mig at henlede det høie Things Opmærksomhed. Man pleier altid at betragte det som et ganske særligt Tilfælde, naar en Embedsmand entlediges, fordi hans Embede inddrages; men med Hensyn til de to Udskrivningschefer, for hvilke Regjeringen har foreslaaet den omhandlede Pension, er det jo givet, at der ikke har været Tale om Entledigelse af nogen dem tilregnelig Grund, ja, der har end ikke været Spørgsmaal om Entledigelse paa Grund af Forhold, som have rammet dem personlig. Naar man ikke meget strengt vilde holde sig til Billighed, kunde man sige, at dersom Grunden til deres Entledigelse var en Tilfældighed, men som dog havde rammet deres Person, kunde den Ansættelse, man her vil gjøre gjældende, have Noget for sig, men den Omordning, der har fundet Sted med Udskrivningschefernes Embede, hvorved der ikke længere er Tale om constituerede Udskrivningschefer, er — de Herrer ville bestemt give mig Ret deri — en Inddragning af Embederne, som har medført, at de to Embedsmænd, om hvilke denne Lov handler, have maattet træde bort fra disse Embeder. Dernæst tror jeg ogsaa, at det høie Thing vil lægge stor Vægt paa den Omstændighed, at foruden at disse Embedsmænd have maattet gjøre Regning paa at blive behandlet fuldkommen i Overensstemmelse med de af Folkethinget udtalte Ansættelser, kunde de finansielle Hensyn, som man har gjort gjældende, ikke her fortjene at tillægges den Betydning, som de to ærede Herrer, der have